

Suunnistus- MÄNKIJÄ 7-8 2026

Ykkösjoukkueessa juoksivat Yannick (vas.), Danny, Hesa, Jossu, Aksu, Russe ja Uldis.

Parempi sijoitus, ristiriitaiset tunnelmat

Ykkösjoukkue sijoittui Jukolassa 11. Sijoitus parani viime vuodesta kahdella pykälällä, mutta eväitä olisi ollut selvästi parempaankin. Paikka kymmenen parhaan joukossa oli täysin mahdollinen.

Suunnistusmänkijä on suunnistusseura Turun Metsänkävijöiden tiedostuslehti, joka pyritään jakamaan sähköpostilla lähes joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina. Se on luettavissa seuran verkkosivulta kohdasta "Jäsenille". Lähetä tiedotteita, vinkkejä, kuvia ja kerro kilpailuistasi, harjoituksistasi, matkoistasi. Deadline on aina kuukauden vaihtuessa. Osoite on kari.vainio@tume.fi.

Kuvasta näkyy, miten Uldis jätti loppusuoralla niin Kooveen Kenny Kivikasin kuin OK Ravinenin Gustav Bergmanin. Jukola-kuvat Kimmo Hirvonen ja seuran omat kuvaajat.

Kaikki joukkueet maaliin asti

Yannick tiivisti Jukolan tunnelmat osuvasti Instagramissa:

"Nousimme viime vuodesta kaksi sijaa, mutta tulos jätti silti ristiriitaiset tunnelmat. Tavoitteemme ovat korkeammalla, ja katseet on jo käännetty kohti Vuokatin Jukolaa 2027."

Kaikesta huolimatta tulos oli seuralla vahva. Ykkösjoukkue sijoittui 11 ja kakkosjoukkue 30. Kaikki seitsemän TuMen joukkuetta suunnistivat onnistuneesti maaliin, ja myös Venla-joukkue vei viestinsä hienosti päätökseen.

Ensimmäistä kertaa koko 2020-luvulla yksikään TuMen joukkue ei keskeyttänyt Jukolaa tai Venlojen viestiä. Kun kyseessä oli 50. osallistuminen Jukolaan, tästä on hyvä jatkaa kohti tulevia vuosia.

Uldis on ollut tämän vuoden luottoankkuri molemmissa suurviesteissä.

Ykkösjoukkueen Jossu ehti vaihtoon neljänneltä osuudelta juuri ennen kolmannelta tullutta kolmosen Manua.

Valmentaja Tainin yhteenveto:

Tasaisen hyvä suoritus, mutta se ei tällä kertaa riittänyt

Suoriuduimme viestistä kokonaisuutena hyvin, ja sijoitus kuuden parhaan joukkoon oli todella lähellä, jopa korkeampi sijoitus olisi ollut mahdollinen.

Pelkkä hyvä suorittaminen ei kuitenkaan riittänyt. Teimme liikaa pieniä virheitä ja kävimme muutaman kerran väärissä hajonnoissa. Korjasimme tilanteet nopeasti, mutta menetimme niiden vuoksi tuntuman kärkeen.

Saimme vain yhden osuusajan kymmenen parhaan joukkoon, mikä kertoo, että aivan terävin kärki jäi tällä kertaa puuttumaan. Yksi tai kaksi huippusuoritusta olisi voinut nostaa meidät taistelemaan aivan kärkisijoista, mutta vielä varmempi tie menestykseen on suunnistaa puhtaasti koko viestin ajan.

Tiomilassa juoksimme viisi kymmenen parhaan osuusaikaa, mikä näkyi myös siinä, että olimme huomattavasti lähempänä kärkeä.

Myös kakkosjoukkue oli hyvin lähellä erinomaista tulosta. Joukkue suoritti tasaisen varmasti, ja mukaan mahtui myös muutama todellinen huippuosuus.

Lari juoksi kotimaastoissaan loistavan avausosuuden ollen vaihdossa muutaman sekunnin ennen Yannickia.

Viidennen osuuden juossut Aksu (oik.) ylsi ainoana top10-osuusaikaan. Kuvassa hän odottaa palkintojenjakoa yhdessä Jossun ja Dannyn kanssa.

Samu voipuneena vaihdossa kovan urakkansa jälkeen.

Manu tuo kolmannelta osuudelta vaihdon Scotsalle.

TuMen ukrainalaisia vuosien varrelta: Russe (vas.), Oleksandr Kratov, joka edusti seuraa Jukolassa vuosina 2006–2008, sekä Vyacheslav Mukhidinov, joka kilpaili TuMen väreissä vuosina 2005–2011. Kuvassa on mukana myös ukrainalainen suunnistaja Olena Babych.

Sekä Russe että Kratov ovat saavuttaneet TuMen väreissä kahdeksannen sijan Jukolassa. Kratov ja Mukhidinov kuuluivat myös joukkueeseen, joka sijoittui viidenneksi Tiomilassa vuonna 2008.

1 Yannick Michiels	1:22:02	26.	1:22:02	26.	1 Lari Takanen	1:21:58	24.	1:21:58	2
2 Daniil D-B Kashin	1:06:38	11.	2:28:40	6.	2 Marek Minar	1:13:36	57.	2:35:34	4
3 Samu Heiska	1:29:07	16.	3:57:48	10.	3 Riards R. Krumins	1:31:14	21.	4:06:49	2
4 Johan Ek-Larsson	46:02	23.	4:43:50	9.	4 Tapani Koskenoja	46:15	26.	4:53:05	2
5 Akseli Virtanen	46:29	9.	5:30:19	8.	5 Eric Spokors	47:14	15.	5:40:20	1

11	Turun Metsänkävijät (13)				8:15:28		30	Turun Metsänkävijät 2 (47)				8:35:24	
	1 Yannick Michiels	1:22:02	26.	1:22:02	26.		1 Lari Takanen	1:21:58	24.	1:21:58	24.		
	2 Daniil D-B Kashin	1:06:38	11.	2:28:40	6.		2 Marek Minar	1:13:36	57.	2:35:34	44.		
	3 Samu Heiska	1:29:07	16.	3:57:48	10.		3 Rihards R. Krumins	1:31:14	21.	4:06:49	29.		
	4 Johan Ek-Larsson	46:02	23.	4:43:50	9.		4 Tapani Koskenoja	46:15	26.	4:53:05	26.		
	5 Akseli Virtanen	46:29	9.	5:30:19	8.		5 Fricis Spektors	47:14	15.	5:40:20	16.		
	6 Ruslan Glebov	1:09:35	18.	6:39:55	10.		6 Edgars Bertuks	1:13:01	38.	6:53:21	28.		
	7 Uldis Upitis	1:35:33	31.	8:15:28	11.		7 Matiss S-J Saulite	1:42:02	56.	8:35:24	30.		
133	Turun Metsänkävijät 3 (92)				10:08:46		235	Turun Metsänkävijät 4 (508)				11:18:15	
	1 Öystein Kvaal Österbo	1:38:50	321.	1:38:50	321		1 Max Millner	1:50:07	480.	1:50:07	480.		
	2 Esa Huttunen	1:16:37	92.	2:55:28	143		2 Sami Kääriäinen	1:40:55	383.	3:31:02	393.		
	3 Manu Mutka	1:48:43	145.	4:44:11	138		3 Vesa Arki	2:02:19	332.	5:33:21	347.		
	4 Scott Fraser	47:46	50.	5:31:57	108		4 Toni Rannikko	1:02:03	325.	6:35:25	314.		
	5 Jussi Suna	56:49	118.	6:28:47	107		5 Riku Levälehto	1:07:08	294.	7:42:33	292.		
	6 Sakari Holmroos	1:38:28	281.	8:07:16	125		6 Tuomas Peltola	1:32:34	206.	9:15:07	256.		
	7 Erling D. Sommerfeldt	2:01:30	251.	10:08:46	133		7 Taneli Korpinen	2:03:08	257.	11:18:15	235.		
556	Turun Metsänkävijät 6 (473)				13:16:12		1005	Turun Metsänkävijät 5 (796)				15:27:53	
	1 Olli Salo	1:50:59	511.	1:50:59	511.		1 Harri Poutiainen	1:45:43	416.	1:45:43	416.		
	2 Valtteri Vainio	1:45:37	485.	3:36:36	453.		2 Marko Orell	2:08:07	1013.	3:53:50	681.		
	3 Lauri Vainio	2:32:06	950.	6:08:43	594.		3 Timo Lainema	2:51:10	1295.	6:45:00	865.		
	4 Petteri Hirvonen	1:33:23	1251.	7:42:06	681.		4 Rauli Helkkula	1:30:17	1189.	8:15:17	897.		
	5 Karoliina Hirvonen	1:32:02	928.	9:14:08	696.		5 Timo Alhoke	1:36:41	1030.	9:51:59	894.		
	6 Eveliina Hirvonen	1:36:06	235.	10:50:15	571.		6 Kimmo Jalonen	3:07:07	1547.	12:59:06	1109.		
	7 Eetu Hirvonen	2:25:56	699.	13:16:12	556.		7 Piia Randell	2:28:47	747.	15:27:53	1005.		
1062	Turun Metsänkävijät 7 (1397)				15:41:12		920	Turun Metsänkävijät (961)				7:10:01	
	1 Ben Millner	2:09:17	931.	2:09:17	931.		1 Saija Mutka	1:23:38	679.	1:23:38	679.		
	2 Jouni Vidqvist	2:22:10	1263.	4:31:28	1088.		2 Eija Sulavuori	2:18:48	1233.	3:42:26	1042.		
	3 Mauri Hämäläinen	3:09:01	1493.	7:40:29	1276.		3 Oxana Tenhunen	1:18:39	672.	5:01:05	889.		
	4 Hannu Arki	1:21:14	920.	9:01:44	1205.		4 Sari Wilhelmiina Vepsäläinen	2:08:56	1050.	7:10:01	920.		
	5 Lauri Kangas	1:47:28	1246.	10:49:12	1201.								
	6 Vilho Gröndahl	2:27:57	1249.	13:17:09	1190.								
	7 Petri Nurminen	2:24:02	662.	15:41:12	1062.								

Samu tulee lentäen loppuviitoitusta. Takana vastaanottamassa olleet Russe ja Uldis. Kuva Ökö.

Vahva nousu toi jälleen palkintokorokesijan

Vaikeasta alusta huolimatta TuMe nousi komeasti kolmanneksi viestiliigan viidennessä osakilpailussa Sotkamossa ja saavutti jo toisen palkintokorokesijansa tämän kauden aikana.

Avausosuudella Uldikselle sattui muutamalla peräkkäisellä rastilla virheitä, joiden seurauksena ero kärkeen kasvoi lähes kuuteen minuuttiin. Ensimmäisessä vaihdossa TuMe oli 15. sijalla.

Haasteita riitti kuitenkin monille muillekin joukkueille. Esimerkiksi Helsingin Suunnistajat jäi vaihdossa yli kaksi minuuttia TuMen ykkösjoukkueesta ja minuutin seuran kakkosjoukkueessa avausosuuden juosseesta Salesta.

Toisella osuudella Russe käynnisti näyttävän nousun juoksemalla osuuden toiseksi nopeimman ajan ja nostamalla joukkueen jo viidenneksi. Ankkuriosuudella Hesa jatkoi vahvaa menoa ja toi seuran maaliin kolmantena. Hän oli ankkureista kolmanneksi nopein, jääden vain 40 sekuntia Topi Syrjäläisen ja Eetu Savolaisen vauhdista. Toisella ja kolmannella osuudella TuMen ero kärkeen kasvoi yhteensä vain noin puoli minuuttia.

Kello käy eikä Heiskaa näy.

Kolmikko palkintokorokkeella.

Myös kakkosjoukkue teki vahvan nousun. Joukkue vaihtoi toiselle ja kolmannelle osuudelle sijoilla 18 ja 16, mutta Aksun erinomainen ankkuriosuus nosti joukkueen yhdeksänneksi. Hän oli ankkureiden viidenneksi nopein. Joukkueessa toisella osuudella suunnisti Jossu.

Kolmosjoukkueen kokeneempi kolmikko Ökö, Manu ja Juppu suoriutui myös tasaisen varmasti ja toi joukkueen maaliin 20. sijalla.

Aksu tuli loppuviitoituksen vielä kuusi sekuntia Hesaa nopeammin.

Manun vastaanottohalaus ankkuri Jupulle. Kuvat Marko Kantaneva ja Ökö.

Russe vie ja Kirmula vikisee. Kuvat Touho Häkkinen ja KRV 2026.

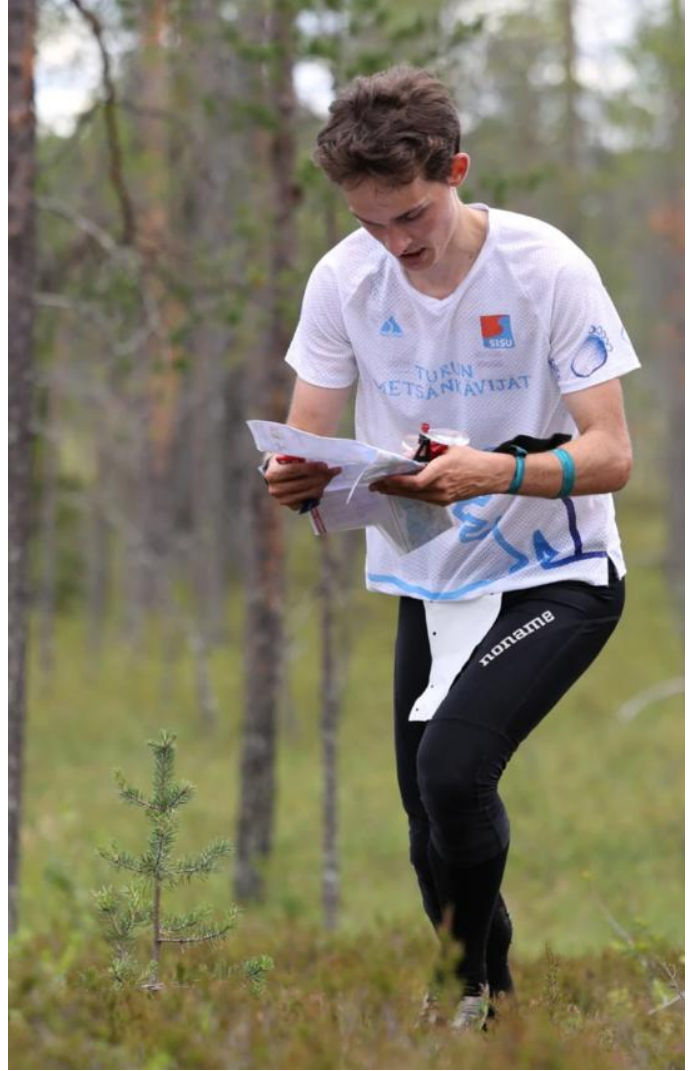
Russe haastoi Kirmulan loppuun asti

Kolmen kilpailupäivän jälkeen Miikka Kirmulan kokonaisvoitto Kainuun Rastiviikolla näytti jo lähes varmalta. Vaikka Russe oli ollut kolmannen päivän nopein, hän lähti takaa-ajoon realistisin odotuksin ja totesi Kirmulan suunnistaneen koko viikon aivan omalla tasollaan.

Päätöspäivänä kilpailu sai kuitenkin yllättävän käänteen. Russe kurotti heti alkuvaiheessa umpeen Kirmulan kolmen minuutin etumatkan, minkä jälkeen kaksikko eteni lähes koko kymmenen kilometrin radan yhdessä.

Ratkaisu nähtiin vasta loppumatkan juoksuvoittoisella osuudella, jossa Kirmula onnistui irtautumaan ja jättämään seitsemän vuoden takaisen Rastiviikon voittajan taakseen. Maalissaeroa kaksikon välillä oli vain 24 sekuntia.

Kainuun Rastiviikon kilpasarjoissa kilpaili yhteensä 11 tumelaista. Pääsarjassa Samu sijoittui neljänneksi, Sale seitsemänneksi ja Ökö 13. Mukana pääsarjassa olivat myös Uldis ja Manu. H65-sarjassa Simo voitti yhden osakilpailun.

Russe-fanit Helmi ja Siiri

Siiri, 10, ja Helmi, 7, Poutiainen juoksivat perherastireitin ratoja omaan tahtiinsa Kainuussa.

Russen voitettua kolmannen päivän kisan hän sai palkinnoksi kassillisen leipää ja pullaa, jotka kaikki eivät ilmeisesti sopineet seuraavan päivän takaa-ajon valmistautumiseen. Tytöille pulla kelpasi ja Russe sai kaksi uutta fania. Tytöt testasivat jo palkintopalliakin, josko jonain päivänä siellä.

Hauskan rastiviikon jälkeen Siiri ja Helmi järjestivät mökillä vielä itse väsäämillään kartoilla Rinnetuulian rastipäivät, jonne ilmeisesti Poutsakin osallistui.

Jossu 14.

Fin5:llä

Jossu oli 14. ja Aksu 21. Fin5-rastiviikolla Sallassa. Yhteensä TuMesta mukana kymmenkunta suunnistajaa, mukaan lukien juniorisarjoissa Eero (H18E), Johannes (H16) ja Otto (H12TR) Lempainen.

Jossu valmiina aloittamaan rastiviikko. Kuva Arto Tuuha.

Vesa matkalla voittoon ja Lergo ohituskaistalla kohti hopeaa. Kuvat Vakka-Rasti ja Jarmo Jokila.

Viisi aluemestaruusmitalia

Vesa Arki voitti keskimatkan H35:n aluemestaruuden ja Taneli Korpinen H40:n heinäkuun viimeisenä lauantaina Vakka-Suomessa. Oxana Tenhunen oli kolmas D50-sarjassa ja Lergolle hopeaa H65-sarjassa. Salosen Masa toimi kilpailunjohtajana.

Seuraavana päivä Hannu, Tippi ja Ralle ottivat hopeiset mitalit partiosuunnistuksen aluemestaruuskisoista H70-sarjassa.

Voittoja Ruotsin rastiviikolta

Russe oli kolmas Ruotsin rastiviikon kovatasoisen pääsarjan toisessa osakilpailussa. Russe tosin tunnusti hyötyneensä perässä lähteneestä voittajasta Viktor Svenskistä. Yhtä lailla toiseksi tullut Gustav Bergman (vas.) teki matkaa yhdessä neljänneksi sijoittuneen Emil Svenskin kanssa. Russen menestys kokonaiskilpailussa kariutui kuitenkin sprintin hylkäykseen. Sale oli koko rastiviikon lopputuloksissa hienosti 20. Kuva Tero Marjamäki.

Juha voitti tarkkuussuunnistuksen pääsarjan Ruotsin rastiviikolla. Kukkien lisäksi palkintona tuli 5000 kruunun shekki. Toinen oli Pinja Mäkinen ja kolmas Italian Aaron Gaio.

Knock-outin välierää juostiin Yannick johdolla. Takana tulevat Isac von Krusenstierna ja Aaro Aho.

Yannickilla loistoveto ko-välierässä

Yannick oli seitsemäs MM-kisojen knock-outissa ja 11. sprintissä. Fisun kohtalona oli olla ensimmäinen karsiutuja sprintissä. Myös knock-outissa hän karsiutui niukasti puolivälierästä. Viestissä Fisun Latvian joukkue oli 18.

Yannick kirjoitti Instagramiin knock-outin jälkeen, että suunnistus oli kulkenut todella hyvin ja tekemisessä oli hyvä virtaus sekä puolivälierässä että välierässä.

– Harmittaa jäädä finaalista vain 0,5 sekunnin päähän tiukan loppukirin jälkeen.

Vaikka Yannick oli vetänyt letkaa koko välierän, loppukirissä edelle ehtivät Isac von Krusenstierna ja Math Perrin. Yannickin suorituksesta kertoo paljon se, että kikkailuradalla hänen eränsä oli selvästi nopein.

– Kyseessä on kuitenkin kaikkien aikojen paras belgialainen sijoitus suunnistuksen MM-kisojen knock-out-sprintissä ja myös oma ennätykseni. Olen ylpeä siitä, että pystyn edelleen suoriutumaan maailman huipputasolla silloin, kun sillä on eniten merkitystä.

Sprintin jälkeen Yannick kertoi ratojen olleen erittäin vaativat, olosuhteet kuumat ja kilpailu kovatasoinen.

– Kuten monella muullakin, minullakaan ei ollut puhdasta suoritusta, vaan tein kaksi suurempaa virhettä, joihin kului paljon aikaa. Harmittaa, että parempi sijoitus jäi saavuttamatta, mutta on hienoa huomata, että vauhti riittää edelleen taistelemaan aivan kärkisijoista.

Rogaajat Timo, Marko ja Joni aavistuksen jännittyineinä ennen lähtöä. Huomaa TuMen hellepaidan historiakavalkadi kolmelta eri vuosikymmeneltä.

24 tuntia helteessä

Yhtään viime vuodesta viisastumatta lähdettiin taas rogan arvokisoihin, EM-kisaan Tsekeihin 27.-28.6.2026, supervete-raanien sarjaan. Reitti tosin kulki meillä enemmän Puolan kuin Tsekin puolen vuoristometsissä.

Kisaviikonlopun lähestyessä alkoi todella pelottaa lämpötilaennuste, joka oli kuin Gaussin käyrä, joka saavuttaa huippunsa kisaviikonloppuna. Ja niinhän siinä sitten kävikin. Lähtöhetkellä lauantaina lämpöä oli noin 35 astetta ja sunnuntaina maaliin tullessa lähes sama.

Kisan jälkeen suunnattiin Prahaan, jossa oli 40 astetta ja samana päivänä saavutettiin jossain Tsekin kaikkien aikojen lämpötilaennätys 41,5 astetta. Jälkeenpäin ajatellen on ihme, ettei kukaan meistä kolmesta saanut lämpöhalvausta, Muista kilpailijoista ei ole tietoa. Ainoa positiivinen puoli lämpötilasta oli, että kisan aikana ei kertaakaan tarvinnut lisätä vaatetta, yöllä lämpöä oli arviolta 24-25 astetta.

Timo oli säilyttänyt mainion viimevuotisen, pari euroa maksaneen kiinalaisen kukkahellehatun, ja se osoittautui jälleen aivan loistavaksi urheilupäähineeksi. Joni oli varustautunut 1800-luvun britti-imperiumin aavikkohatulla ja Marko isoisänsä Hankkijan lippalakilla. Kaikki olivat tarpeellisia ja toimivat yhtä hyvin, mitä nyt Markon niska punoitti kisan jälkeen.

Kisakartan mittakaava oli 1:50000, ja se tuotti aikamoisia sopeutumisvaikeuksia. Ensimmäistä kertaa rogahistoriassamme luovutimme yhden rastin kanssa matkan alkupäässä, kun 15 min pusikossa pyöräminen ei tuottanut tulosta.

Jälkeenpäin kepsistä arvioitiin, että kärjen tiedustelumies Tenhunen oli käynyt rastista parinkymmenen metrin päässä. Tämä maksoi meille lopputuloksissa yhden sijan, mutta ei sentään mitalia.

Kisan erikoisuus oli, että maastossa ei ollut yhtään järjestäjien vesipistettä. On hyvin vaikea ymmärtää, että viimeisen viikon aikana järjestäjät eivät hurjista lämpöennusteista huolimatta korjanneet asiaa. Kilpailuohjeen neuvo oli, että juokaa puroista, kaikki ovat juomakelpoisia. Ongelmaksi muodostui se, että aika harvassa purossa oli vettä jäljellä. Kuumuudessa ja kuivuudessa purot olivat kuivuneet, ja välillä kuljettiin aika pitkiä pätkiä ilman vesitäydennystä.

Olimme kyllä varautuneet tähän ottamalla kantoon melkein 3 litran edestä juotavaa per kärsä. Siltikin piti turvautua ulkopuolisten apuun: ovia koputtelemalla kerran maalaistalosta löytyi puolalaismummo, joka antoi meille kaksi puolentoista litran vesipulloa eikä suostunut ottamaan rahaakaan vastaan. Dziękuję!

Pula nesteestä johti muun muassa seuraavanlaiseen dialogiin. Joni: ”Ei tästä voi juoda, siellä ui sammakoita”. Marko: ”Juo siitä vaan, ei sammakot ui likaisessa vedessä.” 24 aikana nestettä taisi kulua 10-12 litraa per ukko.

Tämmöistä on meno, kun kartan polut puuttuvat, talo onkin oikeasti kaksi hataraa heinälatoa ja karttaan merkitty oja puuttuu maastosta kokonaan. Nämä pummit maksoivat meille 15 minuuttia ja 25 minuuttia.

Jotenkin kisajärjestelyistä paistoi kiire läpi ja monta kertaa vertailtiin, kuinka paljon vuoden 2025 MM-kisa oli parempi. Kartta oli vanha tsekin mestaruuskisojen kartta eikä sitä ilmeisesti ollut päivitetty 16 vuoteen: polut olivat oikeasti teitä, moni polku oli maastosta hävinnyt, ojien löytäminen maastosta vaati aika paljon mielikuvitusta, ja kartan aukeat olivat monesti oikeasti taimikoita.

Muutenhan tämä olisi ollut harmitonta, mutta kun rastipisteitä oli viety paikkoihin, joita ei voinut maastossa luotettavasti erottaa, oli suunnistaminen välillä arpapeliä. Meilläkin tämä johti neljään yli 10 minuutin pummiin. Toki gps-seurannan perusteella tuo oli kisassa aika normaalia, jopa minimaalista.

Viime vuoden vuorikiipeilyistä olimme jotain oppineet, ja päätimme suunnitella reitin, jossa tulee minimaalisesti nousukilometrejä. Tämä tarkoitti sitä, että pisteitä/km tuli huomattavan vähän, mutta samalla säästyι hurjasti energiaa. Ratkaisu toimi meille erinomaisesti. Tällä kertaa jaksettiin loppuun asti, vaikka lopussa menikin hiipimiseksi.

Strategiaa kuvaa se, että normaaliveteraanien Lupus furiosus, joka voitti Suomeen hopeaa, kulki vain 20 % pidemmän matkan kuin me (110 km vs 91 km), mutta heille 82 % enemmän vertikaalia (4 km vs. 2,2 km). Pisteitä heille toki kertyi paljon, 72 % enemmän kuin meille. Kovat jaksaa helteelläkin!

Jälkeenpäin voi todeta, että superveteraanien sarjassa olisi päässyt pronssille ilman juoksemistakin, kunhan kävelyvauhti ei olisi tippunut loppua kohti niin kuin meillä.

Ihme kyllä 91 km talsiminen ei johtanut kummempiin vammoihin, minulla ja Markolla ainoa vaiva kisan jälkeen oli pikkuvarpaiden tuska, kun ne teippaamisesta huolimatta muussaantuivat inkiväärin näköisiksi. Edes kankku ei tullut araksi.

Vaikka nämä 24-tuntiset kisat ovat (jälkeenpäin) positiivisesti todella unohtumattomia kokemuksia, todettiin Markon kanssa, että täyden matkan rogat oli meidän osaltamme tässä ainakin muutamaksi vuodeksi, mutta ehkä kärsimykset unohtuvat taas parin viikon kuluessa. Joni kuitenkin etsii nyt kaveria ensi vuoden Australian MM-kisoihin. Vapaaehtoiset esiin.

Kuulimme myös huhun, että Suomi on hakenut vuoden 2029 MM-kisoja. Silloin on kai kotikisoihin pakko hakeutua lähtöviivalle.

Timo Lainema